

Böhm Lénárt, Délmagyarország vagy ugynevezett Bánság külön történelme I. II. Pest, 1867, (după Grisellini, Versuch einer politischen und natürlichen Geschichte des temesvarer Banats, 2 Th. Wien, 1780); Schwicker I. H., Geschichte des Temeser Banats. Gross Becskerek, 1861; Schwicker I. H., Politische Geschichte der Serben în Ungarn. Budapest, 1880; Wlás Alajos, A román nép és ügyc. Lugos, 1863; Velea Tincu Nicolae, Istorioara bisericească politico-naționale etc. Sibiu, 1865; Milleker Bodog,

Versecz sz.

kir. város története. Budapest, 1886; Milleker B., Ujabb délm. östeleppek. Temesvár, 1883; Pesty Frigyes, Szörényi bán-ság és vár-megye története I. II. III.

Budapest, 1877—1878; Pesty Frigyes, Szörényi vár-megyei hajdani oláh kerületek. Budapest, 1876; Keler Em. et Fodor M., Epistolae Mathiae regis ad principes etc.

Cassoviae, I., II., 1743; Borovszky Samu, A dákok. Budapest, 1883; Történelmi és régészeti értesítő. Temesvár, 1882—1883;

Vass Josef, Erdély a romaiak alatt II. Kolozsvár, 1863; Ortvay Tivadar, Tibiscum helyfekvése. Budapest, 1876;

Pop Gavril, Geografia Banatului și cunoștințe istorice și etnografice despre loc. Banatului. Lugoș, 1864.)

**Banatita**, nume dat de B. v. Cotta unor diorite, mai ales celor ce conțin quart și augit, și se găsesc în Banat, între Moldova nouă și Moravița (Feru).

**Banausia**, (grec.) ocupăriunea cu șeințele și artele în mod profesional.

**Banca**, institut de bani și credit. B.-le sunt întreprinderi, care pot urmări un scop indoit, anume: a) regularea plăților (comerțul cu bani), și b) mijlocirea de credit. Funcțiunea dintâi e mai veche, dar în comerțul modern de B. prevealează afacerile de credit.

Cuvântul B. e de origine italiană; în veacul de mijloc zarafii din orașele Italiei aveau în piață o masă ori bancă (banco), pe care efectuau plățile și faceau operațiunile lor. Când un zaraf sista plățile, i-se rupea banca (banco rotto), de unde terminul *banerută*, (v. ac.)

Operațiunile principale ale B.-lor sunt: schimburi sau zarafia și comerțul cu metale nobile, afaceri de deposit (pentru păstrare, administrare și întrebuițare), de giro și de lombard, scontul, emisiunea de bilete de bancă (banconote),

afaceri de incasso și cu asignații, cumpărarea și vânzarea de efecte, negocierea cu împrumuturi, credit fonciar și mobilier (Crédit mobilier) și afaceri de amanet (Munte de piata). După aceste operațiuni se deosebesc: B. de giro, institute pentru păstrare de bani, care regulau plățile clientelei lor prin creditarea și debitarea conturilor lor. B. de aceste astăzi nu mai există. (Ceadintău a fost B. venețiană »Monte vecchio«, fundată în 1587, cea din urmă în Hamburg până la 1875); B.-le moderne se împart: a) după afacerile lor active:

în B. de discont, care cultivă scomptul de cambi; B. de lombard, care acordă împrumuturi pe amanet de efecte, mărfuri etc.; B. hipotecare, care se ocupă cu creditul fonciar; Credits mobiliers (după modelul Cr. m. înființat în Paris de frații Péreire la 1852), care se ocupă cu tot felul de afaceri de B., cu speculații cu efecte, întreprinderi industriale etc.; b) după afacerile pasive se deosebesc: B. de depozite, care primesc depozite pentru păstrare, administrare și întrebuițare și cultivă afaceri de giro și incasso; B. fonciare, care emit scrisuri fonciare și B. de emisiune sau circulație care emit bilete de B. Aceste B., prin faptul că emit bilete, care circulează în-



Palatul Băncii naționale în București.